

Sygn. akt VI Ka 588/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013r.

sprawy **M. M.**

oskarżonego z art. 65 § 1 kks

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 4 września 2013 r. sygn. akt II K 335/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. M. w ten sposób, że orzeczoną w pkt I części dyspozytywnej wyroku karę grzywny podwyższa do 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze nie wymierzając opłaty za drugą instancję.

Sygn. akt VI Ka 588/13

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że:

w dniu 14 maja 2013 roku w O. woj. (...) przewoził samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) zapakowany w trzech workach jutowych pocięty tytoń o masie 60 kg bez polskich znaków skarbowych akcyzy a nadto w miejscu zamieszkania posiadał 3 kg pociętego tytoniu bez oznaczeń skarbowych akcyzy o łącznej szacunkowej wartości rynkowej 34.062,50 PLN ponadto w miejscu zamieszkania posiadał 11.160 sztuk papierosów różnych marek zapakowanych w paczki o łącznej wartości rynkowej 6.082,20 PLN, która to ilość wskazywała przeznaczenie do działalności gospodarczej przy czym wartość uszczuplenia należności Skarbu Państwa w przypadku pociętego tytoniu wynosi 40.416 PLN nieopłaconej z tego tytułu akcyzy i 17.130 PLN z tytułu podatku VAT, natomiast w przypadku papierosów wartości uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieopłaconej akcyzy wynosi 7.829 PLN i 3.200 PLN podatku VAT, tj. o czyn z art. 65 § 1 kks

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 4 września 2013r. w sprawie sygn. akt II K 335/13:

I. uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 65 § 1 kks i za to, na podstawie art. 65 § 1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 100 zł (sto złotych),

II. na podstawie art. 30 § 2 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci:

- 3 worków jutowych wraz z zawartością pociętego tytoniu o łącznej wadze 60 kg,
- 5 worków strunowych foliowych z zawartością pociętego tytoniu o wadze 0,5 kg,
- 290 paczek papierosów marki J.
- 100 paczek papierosów marki C.,
- 35 paczek papierosów marki M. ,
- 50 paczek papierosów marki B.,
- 11 paczek papierosów marki(...),
- 1 paczki papierosów marki V.,
- 1 paczki papierosów markiE.,
- 7 paczek papierosów po 200 sztuk marki P.

opisanych w wykazach dowodów rzeczowych Drz. 94/13 i Drz.95/13,

- zwoju worków foliowych strunowych litrowych ,
- wagi elektronicznej marki F.o nr (...)(...),

opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 94/13,

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 113 kks zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w niniejszej sprawie, zaś na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza mu opłaty.

Z treścią wyroku nie zgodził się oskarżyciel publiczny Prokurator Rejonowy w Lubaniu.

W złożonej apelacji na podstawie art. 438 pkt 4 kpk wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary poprzez wymierzenie kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych w sytuacji, gdy ilość i wartość posiadanych przez oskarżonego wyrobów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, wysokość uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieopłaconej akcyzy i podatku VAT na te wyroby a także uprzednia karalność oskarżonego za przestępstwo podobne przemawia za wymierzeniem oskarżonemu kary grzywny w wyższym wymiarze a także orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Skarżący na zasadzie art. 437 kpk wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu poprzez wymierzenie oskarżonemu M. M. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata oraz kary grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części. Z pewnością uprzednia karalność oskarżonego stanowi okoliczność obciążającą. Zdaniem Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i wystarczający uwzględnił ją przy ferowaniu kary. Mimo przywołanego apelacją podobieństwa z czynem popełnionym obecnie (chęć osiągnięcia korzyści majątkowej) nie sposób pominąć, że wcześniejsze, jedyne skazanie miało miejsce na początku 2004r. (prawomocność wyroku 20 stycznia 2004r.) a zatem blisko 10 lat temu.

Nie skutkuje ona ani odpowiedzialnością w warunkach art. 64 § 1 kk ani też nie sposób przydawać mu taką wagę jak to czyni autor apelacji. Po odbyciu kary M. M. ustabilizował swoje życie, założył rodzinę, ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci oraz konkubinę. Utrzymuje najbliższych z prowadzonej działalności gospodarczej. Okoliczności te zdaniem Sądu Odwoławczego przemawiają za przeciwko wymierzeniu kary pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżony aktualnie nie wymaga wymierzenia mu aż tak surowej kary jak wnioskuje apelujący dla wdrożenia go do przestrzegania porządku prawnego. Podzielić natomiast należało wniosek o podwyższenie kary grzywny. Wartość przedmiotu przestępstwa a głównie wysokość uszczupień podatkowych nakazywały surowszą represję finansową. Mimo, że jest to kara zgodnie z wolą ustawodawcy traktowana jako najłagodniejsza to pozostaje niewątpliwie efektywnie dolegliwa. Nadto przy tego rodzaju czynach wobec obligatoryjnego przepadku przedmiotu pochodzącego z przestępstwa a tym samym starty wyłożonych na ich zakup środków efektywna dolegliwość kary grzywny zdaniem Sądu Odwoławczego stanowić będzie o wyczerpaniu dyrektywy jej (kary) wymiaru wymaganych przez ustawodawcę. Jej wysokość musi jednak uwzględniać możliwości zarobkowe M. M. oraz jego sytuację majątkowo – rodzinną. Z tych powodów Sąd II instancji podzielił wniosek złożonego środka odwoławczego o potrzebie podwyższenia kary grzywny z 60 stawek dziennych do 200 stawek dziennych celem odpowiedniej reakcji karnej uwzględniającej wartość przedmiotu przestępstwa. Jednocześnie jednak odwołując się do sytuacji rodzinnej a w szczególności zarobkowej oskarżonego obniżono wysokość stawki dziennej grzywny ze 100 złotych określonej zaskarżonym wyrokiem do 50 złotych proponowanych apelacją. W sumie grzywna wymierzona przez Sąd Odwoławczy jest niemal dwukrotnie wyższa od ustalonej przez Sąd I instancji co dowodzi rażącej niewspółmiernej łagodności zaskarżonego wyroku w zakresie kary. Jak już zasygnalizowano wyżej brak wystarczających przesłanek aby obok kary grzywny sięgać jeszcze po karę pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zdaniem Sądu Odwoławczego uwzględnianie w całości wniosku końcowego apelacji stanowiłoby bowiem obrazę art. 438 pkt 4 kpk przez wymierzenie kary rażąco niewspółmiernie surowej. Odwołując się do wcześniejszych rozważań podkreślić należy, iż sam fakt uprzedniej karalności na karę bezwzględnie pozbawienia wolności nie może determinować wysokości i rodzaju kary adekwatnej do poczynionych w sprawie niniejszej ustaleń. Karalność ta miała miejsce wiele lat temu a oskarżony po jej odbyciu zupełnie zmienił tryb życia. Oceniając zachowania M. M. należało zdaniem Sądu Odwoławczego dojść do wniosku, że zarzucany mu czyn był przypadkowy, wyjątkowy w aktualnie prezentowanej postawie pracującego ojca rodziny, utrzymującego partnerkę życiową i dwoje dzieci. Przy takich uwarunkowaniach życiowo rodzinnych wystarczającą represją karną będzie kara grzywny na którą się zdecydowała Sąd I instancji choć w wymiarze wyższym, wskazanym apelacją. Z przedstawionych względów podzielono wniosek końcowy apelacji jedynie częściowo to jest w zakresie proponowanego podwyższenia kary grzywny. Zdaniem Sądu Okręgowego w świetle prawidłowo poczynionych ustaleń faktycznych brak przesłanek dla orzeczenia dodatkowych kary pozbawienia wolności. Stąd zmiana zaskarżonego wyroku przez podniesienie liczby stawek dziennych grzywny z 60 na 200 oraz urealnienie stawki dziennej i określenie jej wysokości na 50 złotych. W pozostałej części zaskarżony wobec M. M. wyrok utrzymano w mocy.

Orzeczenia o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze znajduje swoje prawne uzasadnienie w treści art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk. Sąd Okręgowy nie wymierzył oskarżonemu opłaty za drugą instancję uznając, że utrzymanie dwojga dzieci i konkubiny z jednego niezbyt wysokiego dochodu miesięcznego (2000 złotych) przy zobowiązaniach finansowych wynikających z wyroku wypełnia znamiona art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23 czerwca 1973r. i przemawia za odstąpieniem od wymierzenia opłaty.

Wyk. J.K.